

Bruksela, 17 października 2016 r.
(OR. en)

13398/16

ENV 664
AGRI 555
DEVGEN 224
FORETS 55
PI 114
PECHE 377
RECH 291
ONU 116
CADREFIN 90

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	17 października 2016 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	12988/16
-----------------	----------

Dotyczy:	Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD): <ul style="list-style-type: none">a) Przygotowania do trzynastego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP 13) (Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)b) Przygotowania do ósmego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (COP/MOP 8) (Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)c) Przygotowania do drugiego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu z Nagoi o dostępie i podziale korzyści (COP/MOP 2) (Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)
	– Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie wyżej wymienionych posiedzeń w ramach konwencji o różnorodności biologicznej, przyjęte przez Radę na jej 3491. posiedzeniu, które odbyło się 17 października 2016 r.

Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD):

**Przygotowania do trzynastego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP 13)
(Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)**

**Przygotowania do ósmego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (COP/MOP 8)
(Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)**

**Przygotowania do drugiego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu z Nagoi o dostępie i podziale korzyści (COP/MOP 2)
(Cancún, Meksyk, 4–17 grudnia 2016 r.)**

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

1. **POTWIERDZA**, że UE i jej państwa członkowskie są mocno zaangażowane we wdrażanie Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) i jej protokołów, a także decyzji przyjętych przez ich organy zarządzające, w szczególności planu strategicznego na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 (zwanego dalej „planem strategicznym”) wraz z jego celami z Aichi dotyczącymi różnorodności biologicznej oraz planu strategicznego dotyczącego protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym na lata 2011–2020;
2. **WYRAŻA ZADOWOLENIE** z powodu przyjęcia programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 oraz zawartych w nim celów zrównoważonego rozwoju; **UZNAJE**, że jego realizacja, a w szczególności celów nr 14 i 15, powinna przyczynić się do osiągnięcia celów Konwencji o różnorodności biologicznej oraz celów ogólnych i szczegółowych planu strategicznego; oraz **PODKREŚLA** znaczenie celów Konwencji o różnorodności biologicznej i planu strategicznego na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE jednoczesne zorganizowanie COP 13, COP/MOP 2 i COP/MOP 8 jako sposób zwiększenia integracji i synergii między Konwencją o różnorodności biologicznej a jej protokołami i WZYWA do dalszej poprawy wydajności struktur i procesów w ramach tej konwencji i jej protokołów, tak aby zwiększyć świadomość, ułatwić realizację i zwiększyć opłacalność;
4. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przyjęcie porozumienia paryskiego, które odnotowuje znaczenie zapewnienia integralności wszystkich ekosystemów i ochrony różnorodności biologicznej przy podejmowaniu działań służących przeciwdziałaniu zmianie klimatu, i PODKREŚLA, że realizacja porozumienia paryskiego może także przyczynić się do realizacji celów Konwencji o różnorodności biologicznej i na odwrót;
5. PODKREŚLA znaczenie wzajemnie wspierającej się realizacji celów Konwencji o różnorodności biologicznej i jej planu strategicznego oraz konwencji ONZ w sprawie zwalczania pustynnienia i jej dziesięcioletniego planu strategicznego i ram (2008–2018);
6. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę rządów Stanów Zjednoczonych Meksyku, aby zorganizować obrady wysokiego szczebla w kontekście COP 13 w celu omówienia sposobów uwzględnienia problematyki ochrony różnorodności biologicznej, zrównoważonego wykorzystania jej elementów oraz sprawiedliwego i równego podziału korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych w innych sektorach oraz w realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

Konwencja o różnorodności biologicznej

Postępy w realizacji planu strategicznego na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020

7. Z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe starania i osiągnięcia, które zostały uznane w czwartym globalnym monitorze różnorodności biologicznej (*Global Biodiversity Outlook – GBO-4*), jednak **JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA** niewystarczającymi postępami w realizacji planu strategicznego w zakresie osiągnięcia większości celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej i dlatego **UWAŻA**, że wszystkie strony Konwencji o różnorodności biologicznej i zainteresowane strony powinny zintensyfikować działania oraz że COP 13 powinna podjąć konkretne decyzje;
8. **WYRAŻA** potrzebę tego, aby COP 13 zwróciła się do organów pomocniczych konwencji o podjęcie kroków niezbędnych do działań następczych wobec obecnego planu strategicznego, przy uwzględnieniu najszerszego zakresu odpowiednich źródeł informacji i wiedzy, w tym ocen przeprowadzanych przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES);
9. **ZAZNACZA**, że COP 13 będzie ważnym krokiem w procesie przeglądu realizacji planu strategicznego i okazją do podniesienia poziomu ambicji w jego realizacji, a także do określenia działań wspierających realizację programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; w tym względzie **WZYWA** Komisję i państwa członkowskie do działania na rzecz skutecznej i efektywnej spójności i komplementarności w realizacji tych procesów w UE i na świecie;

10. **PODKREŚLA** znaczenie współpracy między wielostronnymi umowami środowiskowymi związanymi z różnorodnością biologiczną, konwencjami z Rio, UNEP a innymi organami ONZ; **KŁADZIE NACISK** na to, że aby wzmocnić realizację planu strategicznego, ważne jest kontynuowanie prac COP 13 nad zwiększeniem synergii, spójności i skutecznej współpracy pomiędzy konwencjami związanymi z różnorodnością biologiczną oraz innymi wielostronnymi porozumieniami środowiskowymi za pomocą odpowiednich narzędzi i środków; oraz **ZAZNACZA** potrzebę dalszego rozwoju i priorytetowego traktowania możliwości działania na poziomie globalnym, w tym za pośrednictwem planu działania;

Uwzględnianie problematyki różnorodności biologicznej

11. Z myślą o osiągnięciu do 2020 r. celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej, **PODKREŚLA** znaczenie uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej we wszystkich sektorach i politykach oraz między nimi, w planowaniu miejskim i regionalnym, w tym planowaniu dotyczącym obszarów morskich i przybrzeżnych, oraz w sektorze zdrowia jako działań międzysektorowych; **UZNAJE**, że rolnictwo, rybołówstwo i akwakultura, leśnictwo oraz turystyka to główne sektory mające znaczący wpływ na różnorodność biologiczną, a także świadczone przez nią usługi ekosystemowe; **UZNAJE**, że inne sektory – w tym przemysł wydobywczy, jak np. naftowy, gazowy i górniczy – energetyka, infrastruktura, wytwórstwo oraz budownictwo handlowe i mieszkaniowe, także mają wpływ na różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe przez nią świadczone i dlatego również nimi należy się zająć;
12. **WZYWA** Konwencję o różnorodności biologicznej i jej strony do propagowania bardziej zintegrowanych polityk, odpowiednich zachęt i podejść praktycznych, takich jak zrównoważona i ekologiczna intensyfikacja i dywersyfikacja rolnictwa, agroekologia i rolnictwo ekologiczne, tak aby skutecznie przyczyniać się do ochrony i zwiększania różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych przez nią świadczonych, zrównoważonej produkcji żywności i bezpieczeństwa żywnościowego, a także do ograniczenia presji na wrażliwe ekosystemy; **ZACHĘCA** także UE i jej państwa członkowskie do wdrożenia odpowiednich międzynarodowych porozumień wielostronnych, w tym Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa;

13. UWAŻA, że uwzględnianie problematyki różnorodności biologicznej zapewnia nowe możliwości wszystkim sektorom gospodarki, w tym sektorowi prywatnemu; **PODKREŚLA** potrzebę tego, by przedsiębiorstwa lepiej rozumiały korzyści płynące z ich działań w zakresie ochrony i zrównoważonego wykorzystania różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych przez nią świadczonych; **UZNAJE** znaczenie instrumentów prawnych, dobrych rządów, w tym równości kobiet i mężczyzn, oraz dobrowolnych podejść do uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w odpowiednich sektorach, tak aby zapewnić rozliczalność i przejrzystość w tym procesie; i **WZYWA** sektor biznesu do zwiększenia zaangażowania i wkładu w osiągnięcie zarówno celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej, jak i celów zrównoważonego rozwoju związanych z różnorodnością biologiczną, a także do przeanalizowania i zainwestowania w usprawnienia oraz zgłaszania ich skutków, działań i inwestycji związanych z różnorodnością biologiczną i świadczonymi przez nią usługami ekosystemowymi, dzielenia się doświadczeniami i najlepszymi praktykami, np. w ramach platform przedsiębiorczości i różnorodności biologicznej, a także innych inicjatyw, takich jak protokół kapitału naturalnego;
14. **UZNAJE** krajowe strategie i plany działania w dziedzinie różnorodności biologicznej (NBSAP) oraz odpowiednie mechanizmy finansowania ze wszystkich źródeł jako kluczowe instrumenty uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej we wszystkich odpowiednich sektorach i przekrojowo;
15. **PODKREŚLA** znaczenie tradycyjnej wiedzy, nauki obywatelskiej i narzędzi opartych na wiedzy, takich jak mapowanie i ocena usług ekosystemowych i rozliczanie kapitału naturalnego, w stosownych przypadkach, w uwzględnianiu problematyki różnorodności biologicznej i świadczonych przez nią usług ekosystemowych w sektorach i w procesie decyzyjnym;
16. **WZYWA** Komisję i państwa członkowskie do dalszego uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w rozwoju i realizacji polityk sektorowych na wszystkich szczeblach, w tym za pomocą zachęt i innych mechanizmów finansowania i procesów decyzyjnych zgodnie z decyzją Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej XII/3 w sprawie mobilizacji zasobów, z deklaracją paryską w sprawie skuteczności pomocy i finansowania rozwoju oraz z programem działania z Addis Abeby; oraz **WZYWA** państwa członkowskie do dalszych wysiłków na rzecz realizacji celu z Aichi nr 3 dotyczącego wycofywania zachęt, w tym dotacji, szkodliwych dla różnorodności biologicznej oraz na rzecz opracowania do 2020 r. zachęt dla ochrony różnorodności biologicznej i jej zrównoważonego użytkowania we wszystkich stosownych politykach sektorowych;

17. UWAŻA, że uwzględnianie problematyki różnorodności biologicznej w głównych sektorach gospodarczych i rozwojowych może pomóc zmobilizować zasoby w celu zachowania różnorodności biologicznej przy jednoczesnym zwalczaniu czynników powodujących utratę różnorodności biologicznej, a zatem zmniejszaniu potrzeb w zakresie zasobów w dłuższej perspektywie; oraz PRZYPOMINA, jakie znaczenie dla ograniczenia utraty różnorodności biologicznej i wspierania postępu w kierunku realizacji celów w zakresie różnorodności biologicznej mają efektywne gospodarowanie zasobami i gospodarka o obiegu zamkniętym;
18. PODKREŚLA ważną rolę władz szczebla pośredniego i lokalnych oraz regionalnych i podregionalnych instrumentów i inicjatyw, takich jak konwencje alpejska i karpacka, w propagowaniu zrównoważonego rozwoju i uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w regionach górskich, a także na obszarach polarnych i morskich za pomocą OSPAR, HELCOM, konwencji barcelońskiej i bukareszteńskiej, Rady Arktycznej, jak również regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem w zakresie wzmacniania współpracy między polityką dotyczącą różnorodności biologicznej a polityką morską; i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ich działania jako dobre praktyki w zakresie uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w różnych sektorach i politykach przy wzmacnianiu współpracy międzynarodowej i transgranicznej w poszczególnych regionach oraz zwiększaniu zaangażowania szerokiego grona zainteresowanych stron;

Owady zapylające

19. JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA obecnym i przyszłym stanem zapyłania i owadów zapylających, w szczególności dzikich owadów zapylających, które mają podstawowe znaczenie dla ochrony różnorodności biologicznej i utrzymania naturalnych ekosystemów lądowych, a także kluczowych usług ekosystemowych, takich jak produkcja żywności; oraz Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zalecenia pochodzące z oceny tematycznej IPBES dotyczącej owadów zapylających, zapyłania i produkcji żywności;
20. WZYWA wszystkie strony Konwencji o różnorodności biologicznej, odpowiednie organizacje i zainteresowane strony na wszystkich szczeblach, aby podjęły działania na rzecz ochrony owadów zapylających i ich siedlisk, tak aby załagodzić i zatrzymać ich degradację, w tym aby uniknąć powiązanych strat finansowych, również za pomocą strategii unikania lub ograniczania używania pestycydów szkodliwych dla owadów zapylających;

21. **PODKREŚLA** silne powiązania między politykami i instrumentami w zakresie realizacji celów dotyczących ochrony różnorodności biologicznej i jej zrównoważonego wykorzystywania, celów porozumienia paryskiego w zakresie dostosowania do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków oraz celów dotyczących odbudowy ekosystemu, zrównoważonego bezpieczeństwa żywnościowego i zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi; oraz **POPIERA** rozwój dobrowolnych wytycznych dotyczących struktury i skutecznej realizacji podejść opartych na ekosystemach do łagodzenia, przystosowywania się i zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, które mogą być dostosowane do krajowych okoliczności i służyć wielu celom dotyczącym zmiany klimatu i różnorodności biologicznej;
22. **ZAZNACZA** podstawową rolę i funkcje ekosystemów lądowych, słodkowodnych i morskich, zielonej infrastruktury, podejść opartych na ekosystemach i rozwiązań opartych na przyrodzie w zakresie przystosowywania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków, jak np. podejść dotyczących przystosowywania się i łagodzenia w odniesieniu do zrównoważonej gospodarki leśnej, oraz zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi na wszystkich szczeblach sprawowania rządów; **UZNAJE** wielorakie korzyści przynoszone przez te podejścia i **ZACHEĆCA** państwa członkowskie i Komisję do dalszego zwiększania bazy informacyjnej i integrowania ochrony i zrównoważonego wykorzystania różnorodności biologicznej w poszczególnych ekosystemach, w ich planowaniu strategicznym i realizacji odpowiednich celów w zakresie klimatu i energii, zwłaszcza na rzecz pełnej realizacji porozumienia paryskiego;

Obszary chronione i odbudowa ekosystemów

23. **ODNOTOWUJE** wkład w realizację celu z Aichi nr 11 poczyniony dzięki pełnemu wdrożeniu unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r., w szczególności sieci obszarów chronionych Natura 2000 zarówno na lądzie, jak i na morzu;
24. **PODKREŚLA**, że należy priorytetowo traktować ochronę, zachowanie i zrównoważone wykorzystanie istniejących ekosystemów lądowych, morskich i wodnych śródlądowych oraz siedlisk naturalnych i półnaturalnych, przy czym odbudowa ma charakter działania uzupełniającego i nie jest alternatywą dla ochrony istniejących siedlisk będących w dobrym stanie;

25. **PODKREŚLA** pilną potrzebę przyspieszenia i zwiększenia skali działań w zakresie odbudowy ekosystemów w celu osiągnięcia celu z Aichi dotyczącego różnorodności biologicznej nr 15, w szczególności w odniesieniu do lasów, namorzynów, raf koralowych i terenów podmokłych; i **UZNAJE** potencjał i znaczenie odbudowy ekosystemu jako kluczowego działania, które może pomóc odwrócić degradację ekosystemów i powiązanych z nimi usług oraz przynieść wielorakie korzyści; **WSPIERA** w tym względzie krótkoterminowy plan działania dotyczący odbudowy ekosystemów zalecany przez SBSTTA 20 jako elastyczne ramy, które można dostosować do warunków krajowych;

Mobilizacja zasobów i mechanizm finansowy

26. **ZAZNACZA** potrzebę wzmocnienia realizacji wszystkich elementów strategii i celów w zakresie mobilizacji zasobów w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej, w tym przez mobilizację zasobów (finansowych, ludzkich, technicznych i instytucjonalnych) z różnych źródeł, w tym sektora prywatnego, a także potrzebę skutecznego i zintegrowanego wykorzystywania dostępnych zasobów;
27. **PODKREŚLA** znaczenie – pod względem przejrzystości i rozliczalności – zwiększania jakości i ilości sprawozdawczości na temat mobilizacji zasobów krajowych, finansowania luk i potrzeb, ustalania krajowych priorytetów i planów finansowych, które stanowią podstawowe informacje dla przyszłych inwestycji, oraz fakt, że taka krajowa sprawozdawczość nie powinna być oddzielona od sprawozdawczości w zakresie międzynarodowych przepływów zasobów finansowych związanych z różnorodnością biologiczną; oraz **WZYWA** państwa członkowskie i Komisję do przyczyniania się do wspólnej realizacji międzynarodowego zobowiązania do mobilizacji zasobów, przypominając, że nie pociąga to za sobą żadnego specjalnego porozumienia o podziale obciążeń między państwami członkowskimi lub UE;
28. **WZYWA** do tego, aby synergie z innymi odpowiednimi procesami poza Konwencją o różnorodności biologicznej były skutecznie wykorzystywane do mobilizacji zasobów, w tym za pośrednictwem programu działania na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, i do spójności z odpowiednimi podejściami w ramach innych międzynarodowych organów i instrumentów, w tym porozumienia paryskiego i innych odpowiednich porozumień;

29. WZYWA COP 13 do przedstawienia kluczowych wskaźników dla mechanizmu finansowego w formie czteroletnich ram priorytetów programowych, które ukierunkują wsparcie z Funduszu Powierniczego w ramach Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska podczas jego siódmego okresu zasilenia (2018–2022), i w tym względzie – do należytego przeanalizowania wniosków, które można wysnuć z innych konwencji związanych z różnorodnością biologiczną;

Sprawozdawczość

30. **PODKREŚLA** znaczenie ułatwienia dostępu do danych na temat różnorodności biologicznej i dalszego wykorzystywania wyników sprawozdawczości Konwencji o różnorodności biologicznej, opracowywania narzędzi monitorowania różnorodności biologicznej oraz terminowej sprawozdawczości w ramach tej konwencji; **UZNAJE** potrzebę odpowiednich wytycznych dotyczących szóstego sprawozdania krajowego jako głównej podstawy oceny postępów stron w zakresie realizacji celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej; oraz **PODKREŚLA** znaczenie regionalnych i globalnych ocen różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych prowadzonych przez IPBES jako znaczącego wkładu w GBO-5 i jako podstawę oceny postępów realizacji planu strategicznego;
31. **WZYWA DO** zrównoważonej harmonizacji procesów sprawozdawczych i spójności wskaźników między konwencjami dotyczącymi różnorodności biologicznej, międzynarodowymi organizacjami i procesami oraz celami programu działania na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 związanymi z różnorodnością biologiczną oraz **ZACHĘCA** UE i jej państwa członkowskie do przekazywania informacji w oparciu o sprawozdawczość w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej dotyczącą odpowiednich wskaźników celów zrównoważonego rozwoju; w tym względzie **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** rezolucję 2/17 przyjętą na drugim posiedzeniu Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska w 2016 r.;
32. **ZAZNACZA** potrzebę unikania dodatkowych obciążeń sprawozdawczych i **POPIERA** dostosowanie krajowej sprawozdawczości w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej i jej protokołów, w tym przez synchronizację cykli sprawozdawczych, wspólne podejście do formatu krajowych sprawozdań i stopniową integrację instrumentów sprawozdawczych dostępnych w ramach centralnego systemu wymiany informacji;

33. ZACHEĆCA strony do regularnego przeglądu – przy użyciu najodpowiedniejszych narzędzi – postępów w zakresie ich wkładu w realizację celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej; UZNAJE bieżącą analizę rozwoju nowych struktur przeglądu i sprawozdawczości oraz PODKREŚLA, że należy jasno określić i ocenić ich skuteczność i wartość dodaną;

Różnorodność biologiczna mórz i obszarów przybrzeżnych

34. WSPIERA techniczny i naukowy proces opisu obszarów morskich ważnych ze względów ekologicznych lub biologicznych (EBSA) w ramach jurysdykcji krajowych i poza nimi, ponieważ zapewnia on stronom użyteczne narzędzie służące przyczynianiu się do realizacji celów z Aichi; oraz UZNAJE znaczenie sfinalizowania bieżących procesów, poprawy procedur służących modyfikacji opisu istniejących EBSA oraz ułatwieniu opisywania nowych EBSA;
35. UZNAJE, że proces opisywania obszarów spełniających uzgodnione kryteria naukowe dotyczące EBSA jest procesem otwartym i ewoluującym, który powinien obejmować wszystkie zainteresowane strony, oraz że opis EBSA w ramach krajowej jurysdykcji powinien w pełni angażować zainteresowane państwa;
36. PODKREŚLA znaczenie tego, by COP 13 zwróciła się do sekretarza wykonawczego Konwencji o różnorodności biologicznej o włączenie do repozytorium dodatkowych obszarów, co do których stwierdzono, że spełniają kryteria EBSA, oraz o przekazanie tej informacji wszystkim odpowiednim podmiotom;
37. POPIERA przyjęcie dalszych specyfikacji dotyczących: a) dobrowolnego szczegółowego planu prac w zakresie różnorodności biologicznej w obszarach wód zimnych w ramach zakresu jurysdykcyjnego konwencji; b) zajęcia się skutkami odpadów morskich i antropogenicznego hałasu podmorskiego dla różnorodności biologicznej obszarów morskich i przybrzeżnych; oraz c) planowania przestrzennego obszarów morskich z myślą o zrównoważonym rozwoju oraz inicjatyw szkoleniowych, a także bieżących prac służących zwalczaniu odpadów morskich i mikrodrobin plastiku; a także WZYWA do pilnego podjęcia działań zmierzających do osiągnięcia trwałego spadku zużycia toreb plastikowych jednorazowego użytku;

38. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE bieżący proces ONZ mający na celu wynegocjowanie nowego prawnie wiążącego porozumienia wykonawczego w ramach UNCLOS w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach pozostających poza jurysdykcją krajową; oraz UZNAJE znaczenie informacji zebranych w toku działań związanych z EBSA w ramach tego oenzetowskiego procesu;

Inwazyjne gatunki obce

39. OCZEKUJE opracowania mechanizmów identyfikacji i priorytetyzacji potencjalnych nowych dróg wprowadzania inwazyjnych gatunków obcych, a także opracowania środków prewencyjnych dotyczących tych gatunków inwazyjnych oraz potencjalnych gatunków inwazyjnych w handlu, w tym zmniejszenia ryzyka związanego z handlem elektronicznym, jak również opracowania mechanizmów wymiany informacji; PODKREŚLA także potrzebę dostosowania, usprawnienia lub dalszego rozwoju narzędzi służących lepszemu rozwojowi i stosowaniu programów zarządzania, w tym bezpiecznych i skutecznych kontroli biologicznych przed inwazyjnymi gatunkami obcymi w oparciu o odpowiednią ocenę ryzyka;
40. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wejście w życie w dniu 8 września 2017 r. Międzynarodowej konwencji o kontroli i postępowaniu ze statkowymi wodami balastowymi i osadami, której celem jest ograniczenie rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków obcych ze statków;

Ludy tubylcze i społeczności lokalne

41. ODNOTOWUJE, że koncepcję *dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody* stosuje się na innych forach międzynarodowych w ramach instrumentów prawnie wiążących, a także niewiążących; POPIERA fakt, że w dobrowolnych wytycznych, stosowanych zgodnie z prawem krajowym, użyto terminu *dobrowolna, uprzednia i świadoma zgoda* w odniesieniu do zaangażowania ludów tubylczych i społeczności lokalnych w procedury decyzyjne;
42. POPIERA zalecenia dla COP/MOP 8 protokołu kartageńskiego i dla COP/MOP 2 protokołu z Nagoi, aby odpowiednio stosowały decyzję XII/12 F Konferencji Stron w sprawie używania terminu „ludy tubylcze i społeczności lokalne”;

43. ZAUWAŻA, że wykorzystanie terminu „ludy tubylcze i społeczności lokalne” zgodnie z pkt 2 lit. a, b i c decyzji XII/12 F stosuje się odpowiednio do obu protokołów;

Kwestie horyzontalne odnoszące się do Konwencji o różnorodności biologicznej oraz jej protokołów

Biologia syntetyczna

44. UZNAJE definicję operacyjną opracowaną przez grupę *ad hoc* ekspertów technicznych (AHTEG) ds. biologii syntetycznej; WZYWA do stosowania tej definicji jako niewiążącego punktu wyjścia w celu usprawnienia dalszych prac w kontekście Konwencji o różnorodności biologicznej; i POPIERA kontynuację prac AHTEG zgodnie z nowym zakresem zadań opartym na stosownym zaleceniu SBSTTA;
45. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prowadzone między sesjami działania otwartych forów internetowych oraz konkluzję AHTEG ds. biologii syntetycznej, że żywe organizmy rozwinięte za pomocą obecnych lub używanych w bliskiej przyszłości zastosowań biologii syntetycznej są podobne do żywych zmodyfikowanych organizmów, zgodnie z definicją w protokole kartageńskim; POPIERA zalecenie wydane przez AHTEG ds. oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem na mocy protokołu kartageńskiego, aby określić proces opracowywania wytycznych dotyczących oceny ryzyka związanego z żywymi zmodyfikowanymi organizmami powstałymi w drodze biologii syntetycznej, jeżeli takie luki zostaną zidentyfikowane;
46. PODKREŚLA znaczenie uwzględniania kwestii społeczno-gospodarczych, kulturalnych i etycznych przy przeprowadzaniu badań nad ewentualnymi skutkami biologii syntetycznej;
47. W odniesieniu do wykorzystywania cyfrowych sekwencyjnych informacji dotyczących zasobów genetycznych i ich związku z dostępem i podziałem korzyści oraz do wszelkich rozważań na temat kwestii związanych z dostępem i podziałem korzyści (ABS) PODKREŚLA, że wszelkie analizy lub decyzje dotyczące tych kwestii powinny być dokonywane na posiedzeniu stron protokołu z Nagoi;

48. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie budowania potencjału dla stron, tak aby były w stanie wdrażać plan strategiczny; ZWRACA SIĘ do stron i partnerów, aby zgłosili swoje potrzeby i możliwości w zakresie budowy potencjału oraz, na zasadzie dobrowolności, przedstawili sprawozdanie dotyczące najlepszych praktyk budowy potencjału za pomocą systemu wymiany informacji (CHM); POPIERA kontynuację prac nieformalnego komitetu doradczego przy CHM; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE także inicjatywę *Bio-Bridge* („Biomost”) jako platformę współpracy dla Konwencji o różnorodności biologicznej;
49. PONOWNIE PODKREŚLA swoje stałe zobowiązanie do wspierania ukierunkowanych działań w zakresie budowania zdolności z myślą o ułatwieniu dalszego rozwoju i wdrażania Konwencji o różnorodności biologicznej i jej protokołów;

Przeгляд funkcjonalny i kwestie administracyjne

50. PODKREŚLA znaczenie zakończenia funkcjonalnego przeglądu Sekretariatu zgodnie z decyzją XII/32 oraz projektem zalecenia UNEP/CBD/SBI/1/L.6, a także przyjęcia realistycznych budżetów konwencji i jej protokołów, spójnych z uzgodnionymi strategicznymi priorytetami, funkcjami i programem prac na rzecz skutecznego wdrażania Konwencji o różnorodności biologicznej i jej protokołów.

ROZDZIAŁ II

Protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym

51. PODKREŚLA znaczenie skutecznego wdrożenia protokołu przez wszystkie strony, a także potrzeby poczynienia postępów w realizacji jego planu strategicznego na lata 2011–2020, aby kontynuować i zintensyfikować prace na rzecz wzmocnienia synergii, spójności i skutecznej współpracy na wszystkich szczeblach, oraz ZACHĘCA strony i zwraca się do innych rządów, aby uwzględniły bezpieczeństwo biologiczne w swoich NBSAP oraz odpowiednich sektorowych i międzysektorowych politykach, planach i programach;

52. UWAŻA, że należy poczynić postępy w odniesieniu do sprawozdań krajowych, Z ZANIEPOKOJENIEM ODNOTOWUJE niższy wskaźnik przedkładania trzecich sprawozdań krajowych i NALEGA, aby strony protokołu kartageńskiego, które jeszcze nie przedłożyły swojego sprawozdania krajowego, uczyniły to jak najszybciej; w szczególności dotyczy to stron, które od czasu zostania stronami nie przedłożyły żadnego sprawozdania krajowego;
53. ODNOTOWUJE analizę trzecich sprawozdań krajowych i zalecenie organu pomocniczego ds. wdrażania dotyczące trzeciej oceny i przeglądu protokołu oraz ocenę śródkresową planu strategicznego i WZYWA strony, aby w pozostałym okresie obowiązywania planu strategicznego rozważyły nadanie priorytetów celom operacyjnym związanym z opracowywaniem ustawodawstwa w zakresie bezpieczeństwa biologicznego, z oceną ryzyka, wykrywaniem i identyfikacją żywych zmodyfikowanych organizmów oraz publicznej świadomości, edukacji i szkoleń, tak aby ułatwić wdrażanie protokołu;
54. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie tego, aby wszystkie strony rejestrowały w systemie wymiany informacji o bezpieczeństwie biologicznym wszystkie informacje potrzebne do skutecznej realizacji protokołu, tak aby ułatwić dostęp do informacji na temat bezpieczeństwa biologicznego i zwiększyć wymianę doświadczeń;
55. PONOWNIE PODKREŚLA kluczowe znaczenie oceny ryzyka środowiskowego w decyzjach dotyczących żywych zmodyfikowanych organizmów i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prowadzone między sesjami działania otwartych forów internetowych i AHTEG ds. oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem;
56. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE działania w zakresie kwestii społeczno-gospodarczych w okresie między sesjami za pośrednictwem forów internetowych oraz prace AHTEG w zakresie tych kwestii;
57. PONOWNIE PODKREŚLA potrzebę działań w zakresie budowania zdolności na rzecz realizacji protokołu kartageńskiego i w tym kontekście – znaczenie dokonania przeglądu i usprawnienia ram i planu działania dotyczącego budowania zdolności na COP/MOP 8;

58. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE niedawne ratyfikacje protokołu uzupełniającego z Nagoi–Kuala Lumpur dotyczącego odpowiedzialności i odszkodowania oraz **PODKREŚLA** znaczenie przyspieszenia jego wejścia w życie;
59. WZYWA COP/MOP 8, aby podjęła kroki i decyzje niezbędne do dalszego wzmocnienia ram protokołu kartageńskiego i ich wprowadzenia w życie przez:
- a) wezwanie stron, które jeszcze nie przedłożyły swojego trzeciego sprawozdania krajowego lub pełnego sprawozdania, aby to uczyniły jak najszybciej, przypominając, że do celów przygotowywania krajowych sprawozdań dostępne jest finansowanie w ramach Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska;
 - b) zatwierdzenie zmienionych wytycznych w sprawie oceny ryzyka żywych zmodyfikowanych organizmów włączającej usprawnienia, które pojawiły się podczas testowania wytycznych, oraz podjęcie decyzji na temat dalszych działań w zakresie wspierania wdrażania przez wszystkie strony przepisów dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w ramach protokołu kartageńskiego;
 - c) rozważenie odpowiednich dalszych kroków na rzecz realizacji celu operacyjnego 1.7 planu strategicznego dotyczącego protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (2011–2020) odnoszącego się do kwestii społeczno-gospodarczych;
 - d) rozważenie odpowiednich działań następczych w związku ze skompilowanymi informacjami w dziedzinie niezamierzonego transgranicznego przemieszczania żywych zmodyfikowanych organizmów oraz środków nadzwyczajnych, a także wykrywania i identyfikacji tych organizmów, jak również w dziedzinie ich tranzytu i ograniczonego stosowania.

ROZDZIAŁ III

Protokół z Nagoi o dostępie i podziale korzyści

60. WZYWA strony Konwencji o różnorodności biologicznej, które jeszcze nie ratyfikowały protokołu z Nagoi lub do niego nie przystąpiły, aby to uczyniły, i WZYWA państwa członkowskie, które jeszcze go nie ratyfikowały lub do niego nie przystąpiły, do kontynuowania starań, aby to uczyniły jak najszybciej; oraz KŁADZIE NACISK na to, że skuteczne wdrożenie protokołu z Nagoi przyczynia się bezpośrednio do realizacji celów zrównoważonego rozwoju nr 2 i 15 oraz pośrednio – do realizacji wielu innych celów przez przyczynienie się do zmniejszania się ubóstwa, do równości, sprawiedliwości społecznej oraz należytego zarządzania środowiskiem;
61. WZYWA wszystkie strony protokołu do wzmocnienia ich starań, aby protokół z Nagoi stał się operacyjny, przez ustanowienie odpowiednich struktur instytucjonalnych oraz przyjęcie i wdrożenie środków ustawodawczych, administracyjnych lub politycznych, przypominając, że do ustanowienia ram prawnych i regulacyjnych oraz procedur administracyjnych, które umożliwią dostęp do zasobów genetycznych i podziału korzyści zgodnie z postanowieniami protokołu z Nagoi, dostępne jest finansowanie z Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska;
62. ZAZNACZA, że skuteczne wykorzystanie systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści (ABS CH) ma podstawowe znaczenie dla skutecznego funkcjonowania protokołu z Nagoi, i dlatego NALEGA, aby wszystkie strony opublikowały i zaktualizowały informacje wymagane tym protokołem w sprawie ABS CH, a także ZACHEŃCA strony i podmioty niebędące stronami do udostępnienia w ABS CH wszystkich informacji dotyczących dostępu i podziału korzyści, w tym najlepszych praktyk i doświadczeń; oraz POPIERA kontynuację prac nieformalnego komitetu doradczego przy ABS CH;
63. Przyznając, że mechanizm zgodności ustanowiony na mocy protokołu z Nagoi stanowi istotne narzędzie propagowania zgodności stron z protokołem i zajmowania się przypadkami braku zgodności, UZNAJE, że dotychczas zdobyte doświadczenia z wdrażania protokołu nie pozwalają na wyciągnięcie ogólnych wniosków dotyczących problemów ze zgodnością lub szczególnych potrzeb w zakresie wsparcia u stron, i w związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zalecenia komitetu zgodności w tym zakresie;

64. ZAZNACZA potrzebę stworzenia warunków promowania i wspierania badań, które wnoszą wkład w ochronę i zrównoważone wykorzystywanie różnorodności biologicznej, i ZALECA, aby strony protokołu rozważyły użycie uproszczonych środków dostępu do zasobów genetycznych do celów niekomercyjnych przy opracowywaniu i wdrażaniu ich przepisów prawnych lub wymogów regulacyjnych dotyczących dostępu i podziału korzyści;
65. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę WHO dotyczącą przeprowadzenia badań nad kwestią, w jaki sposób wdrożenie protokołu z Nagoi mogłoby wpłynąć na wymianę patogenów oraz jej potencjalne skutki dla zdrowia publicznego;
66. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE konkluzje grupy ekspertów w sprawie art. 10 protokołu, w szczególności w odniesieniu do znaczenia dwustronnego podejścia między użytkownikami a dostawcami, i POTWIERDZA opinię, że w miarę możliwości należy stosować podejście dwustronne;
67. JEST GOTOWA dalej przyczyniać się do istotnych międzynarodowych prac nad środkami, które mają podstawowe znaczenie dla wdrożenia protokołu, takimi jak dalsza poprawa ABS CH, budowanie zdolności i zwiększanie świadomości; oraz PODKREŚLA, że dla skutecznego wdrożenia protokołu z Nagoi kluczowe znaczenie mają instrumenty wspierające obejmujące, między innymi, modelowe klauzule umowne, najlepsze praktyki i kodeksy postępowania;
68. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zalecenie organu pomocniczego ds. wdrażania dotyczące przeglądu postępów w zakresie realizacji celu z Aichi dotyczącego różnorodności biologicznej nr 16 w sprawie protokołu z Nagoi; PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie budowania zdolności na wszystkich szczeblach zarówno dla podmiotów niebędących stronami, aby mogły ratyfikować protokół z Nagoi, jak i dla stron protokołu, aby mogły go w pełni wdrożyć; PRZYPOMINA, że budowanie zdolności powinno być oparte na potrzebach zgłoszonych przez strony będące potencjalnymi beneficjentami i powinno być zgodne ze strategicznymi ramami budowania zdolności i rozwoju w celu wsparcia skutecznego wdrożenia protokołu z Nagoi; a zatem WZYWA strony, podmioty niebędące stronami i inne zainteresowane strony do zgłaszania potrzeb, doświadczeń i możliwości za pośrednictwem ABS CH oraz do wspierania rozwoju zdolności przez działania, takie jak inicjatywa ABS w zakresie rozwoju zdolności;

69. NAWOŁUJE strony do terminowego przedkładania krajowych sprawozdań, o które zwrócono się w art. 29 protokołu, i UZNAJE, że terminowe przedkładanie sprawozdań krajowych będzie jednym z instrumentów umożliwiających ocenę skuteczności protokołu;
70. PODKREŚLA znaczenie wzajemnie wspierającej się realizacji, na wszystkich szczeblach, protokołu z Nagoi i Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa, a także innych instrumentów międzynarodowych istotnych z punktu widzenia tego protokołu.
-